

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistišču mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistišču je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistišču. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglašanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Pravda Tavčar-Triller-Ribnikar.

(Izven uredništva.)

Že dolgo let je navada v narodno-napredni stranki, da eden ali dva gospoda za hrbtno drugih delata, nikogar nič ne vprašata, ampak uredita in zavozita po svoji glavi. Tako se je zgodilo pred leti, ko se je brez vednosti izvrševalnega odbora sklenila žalostnoznana slovensko-nemška zveza. Preganjali so vsakega, ki je bil drugega mnenja. Ni še dolgo tega, kar sta gg. dr. Tavčar in Triller brez Hribarjeve pritrditve skuhala usodno volilno reformo in poslovnik za deželni zbor, ki je uničil moč napredne stranke v deželnem zboru. Letos pa sta ista gospoda zopet brez vednosti izvrševalnega odbora in občinskega sveta se pogajala radi ljubljanskega županstva. Kakor je posl. Hribar pod prisego potrdil, sta ravnala proti dogovoru, da se sploh ne bosta pogajala, in za njegovim hrbtno pritrdila Ploju, da vpraša Schwarza, ali bo potrdil Tavčarja kot župana.

To pot se je v stranki začela odločna opozicija. Tako se ne postopa v nobeni zdravi organizaciji. Čemu stranka, čemu izvrševalni odbor, čemu predsedstvo, čemu klub občinskih svetnikov? Vse to je tu le za prikričevanje, ne pa za odločanje.

Pravda proti Ribnikarju je jasno pokazala to napako. Prav je, da je Ribnikar nastopil zoper to zaničevanje lastne organizacije. Pri volitvah smo dobri, kaj ne? Sicer pa jezik za zobmi! To je geslo teh gospodov! To geslo je pa treba omajati. Pobiti treba tako postopanje v stranki! Zdaj vsa javnost jasno vidi, kako sta dr. Triller in dr. Tavčar za hrbtno stranke postopala. Boljše nobena stranka, kakor taka, ki ima gnilo organizacijo, ki se iz nje norčujeta 2 voditelja. Vsa organizacija je le burka, če ostanejo te razmere naprej.

Tako pa zdaj ne pojde več naprej! Aut-aut! Ali red v stranki ali bolje nič. Ribnikarjev slučaj ni blamiral le dr. Trillerja in dr. Tavčarja, ampak celo stranko.

Ribnikar je obsojen. A obsojen je za poštene svoj boj za ureditev razmer v napredni stranki. Obsojen je za prodirajočo opozicijo, ki je brez usmiljenja razkrila vso gnulobu, kaj na tem, če priče niso mogle izpovedati, kaj sta v srcu mislila dva moža, ki sta za hrbtno stranke in proti dogovoru s Hribarjem postopala? Kaj more zato, če so gotovi gospodje, za katere je nesel kožo na trg, marsikatero svojo besedo požrli in „pozabili“? Gre se za čiščenje naše javnosti. Pred sodnijo zmagačca sta kot strankarja slečena. Dokazana kot absolutista, ki ignorirata predsednika stranke in ves izvrševalni odbor. V tem oziru je vplivala pravda, kakor nevihta.

Vsak boj zahteva žrtev. Napredek strank gre preko bojev. Za stranko bo imela ta pravda prej ali slej lep uspeh! Kajti,

tako kakor sta postopala dr. Tavčar in ošabni Triller, tako ne bosta nikdar več postopala. Da sta nekorektno postopala, je jasno dokazano, bila pa sta čisto na robu, da se ni še več dokazalo. Dober nauk za ta gospoda!

Ribnikar se ni eksponiral ne zase ne za „mladine“. Eksponiral se je za bivšega ljubljanskega župana in za čast Ljubljane, ki sta jo hotela dr. Triller in dr. Tavčar povečati s tem, da bi Hribar padel. Eksponiral se je za korektno postopanje v stranki, ki ne sme biti smešna karikatura. Ta osebna njegova žrtev bo gotovo prejšnjemu rodila dober sad. Vsak, ki razmere dobro pozna, je na njegovi strani. Ko bi se Ribnikar ne uprl, bi danes bil Hribar med staro šaro, Tavčar pa župan. Ali je to bilo „delo“ za župana Hribarja?

Iz slovenskih krajev.

Iz Maribora. Dne 2. oktobra se odprla sezona 1910/11 z „Rezervistovo svatbo“ veliko burko v štirih dejanjih. Ta burka se je igrala z velikim uspehom na vseh večjih odrih. Vsebinska je približno ta: Mlad inženir Ravan se poroči. Na dan svatbe, ravno ko se misli odpeljati na ženitovanjsko potovanje, dobi na kolodvoru poziv na vojaške vaje. Kako težka je ločitev, si lahko mislimo. Pozeje ga vidimo v Celovcu, kako mora pometati dvorišče in trotoar pred kasarno. Pri pometanju ga iznenadi njegov tast, kateri se je tudi pripeljal v Celovec za lepo igralko. Ženi je seveda rekel, da se pelje v Inomost prodajati konzerve in tirolske emoke. Obljubila je pa tudi tašča, da pripelje svojo hčerko, mlado poročenko v Celovec, da bo Ravan lažje prestal svojo usodo. Kaj se potem zgodi, zamolčimo raje danes. Ubogega Ravana tudi zapro in on končno dezertira. Igra je polna nepriljenega humorja in gotovo bo imel vžitek vsakdo, kdaj poseti gledališče. Vse vloge so v najboljših rokah naših diletantov in igra se prav pridno študira. Ker je igra že sama na sebi polna komičnih iznenadenj, upamo, da nas bode občinstvo od druge strani ne ravno komično iznenadilo. kakor lani pri predstavi, s . . . praznim gledališčem. K temu še pripominjamo to, da igra „Rezervistova svatba“ ni kaka igra, kjer bi občinstvo morebiti prodajalo dolgčas, ampak je burka, katere mora ogreti slehernega s svojimi nepriljenimi dovpti. Iz tega sledi, da „Dramatično društvo“ resno misli na izpopolnitev in da hoče občinstvu že pri prvi predstavi podati nekaj dobrega in lepega. Upamo, da bode občinstvo to tudi upoštevalo. Začetek predstave je on pol 8. uri zvečer. Blagajna se odpre ob polu 7. uri zvečer. Predprodaja vstopnic pri g. Weixelnu, trgovcu, Zgornja Gosposka ulica.

Splošni pregled.

Papež protestira.

Rimski župan Nathan je govoril 20. t. m. ob priliki zavzetja Rima in sedaj izraža papež svojo nevoljo in začudenost nad njegovim govorom. V pismu, ki ga je sestavil papež, obrača pozornost katoličanov celega sveta na vedne in zmiraj večje žalitve katoliške vere, ki jih prizadevajo oblasti in to celo v sedežu papeštva. Nathan je med drugim tudi rekel: „Tradicionalno podedovana nezmotljivost papeževa je prešla v ljudsko dušo, kakor kaže epidemija v Apuliji, kjer se zaobljublja ljudstvo madoni, zdravniku pa zabada, nezmotljivost, ki bojkotira človeški napredek in ki hoče luč dneva zatemniti. Če primerjamo papeški Rim z današnjim, je napredek očividni. V Rimu takrat za molitev nikoli ni bilo dovolj cerkev, šol pa sploh ni nikdo dovolil, če jih je kdo zahteval. Danes pa so cerkve prazne, dočim šole ne zadostujejo navalu. To je, meščani, znak razsula!“ Govor županov je celo Italijo navdušil in tudi izven Italije prihajajo Nathanu častitke na taki besedi.

Usoda Abdul Hamidovih posestev.

Čuje se, da kani turška vlada na podlagi tekoma zadnjega zasedanja storjenega sklepa dati v najem zelo obsežne latifundije bivšega sultana. On je imel silno veliko posestev in vse, kar se nahaja v vilajetih Mosul, Bagdad, Basora, Aleppo in Beirut odda sedanja vlada neki sirski podjetniški družbi za 75 let. Družba pa se inora zato obvezati, da dovoli posojilo sto milijonov frankov pod veliko cenejimi pogoji, kakor so bili Turkom stavljeni do sedaj. Posojilo pa mislijo Turki vrniti s svoto, ki jo bodo izkupili iz posestev, katera bodo deloma poprodali. Turkom danes res huda prede ta denar in Sirci bodo prišli prav po ceni do obsežnih kosov zemlje, če se ne bodo takoj udali že itak vabeči ponudi.

Štefan Tisza o aradskih žrtvah.

Mesto Arad na Ogrskem je vsako leto pooblastilo kakega znamenitega politika, da je pri žalni svečanosti za 6. oktobra 1849. ustreljenimi žrtvami govoril in položil na spomenik venec. Bilo je namreč omenjenega dne ustreljenih 13 upornih ogrskih generalov in zadnja leta je bila častna naloga poverjena poslancu Barabasu. Takrat pa je zaprosilo mesto Arad grofa Štefana Tiszo, ki je bil pri splošnih volitvah od mesta voljen za poslanca v državnem zboru. Tisza je takoj obvestil župana, da je pripravljen prevzeti nalogo in izpregovoriti žrtvam v spomin. To je spomina vredno, ker je to prvi slučaj, da prevzema politik kot 67. aške stranke to sicer častno nalogo.

Tavčar-Triller ca Ribnikar.

(Konec.)

Dr. Miroslav Ploj, dvorni svetnik, 48 let star izpove, da je bil kot predsednik zveze južnih Slovanov večkrat pri Bienerthu. Pri ministru Härdtlu je posredoval v smislu županove potrditve in se je za njega toplo zavzel. Härdtl pa mu je odvrnil, da je njegov neizpremenljiv sklep, da se Hribarja ne predloži v potrditev. Ploj je na to dobil povabilo, da gre v tirolske gore, ali prej je hotel stvar urediti. Pisal je torej Trillerju in ta mu je telegrafiral, da naj pride nek ponedeljek, da se zaupno posvetujejo o zadevi. Kako stišče je zavzel dr. Triller, dr. Ploj pod prisego ne ve izpovedati, dr. Tavčar se je pa branil proti županovem padcu in je rekel: „Naj bo, kar pač bo!“ — Tavčar ni hotel postati župan, ker po svojem prepričanju ne zna reprezentirati, ali če bi vlada to hotela, bi on že prevzel breme. Dr. Ploj je pa slednjič predlagal, da se naj voli Hribarja in če ta odkloni volitev, se naj izvoli dr. Tavčar. Ta mu je še za slovo rekel, da nikdo izmed onih, ki so se posvetovali, ne prevzame nikake obveznosti.

Dr. Ploj pri Schwarzu.

Z epsko obširnostjo razlaga Ploj svoj obisk pri Schwarzu in pravi, da je bil čisto iz lastnega nagiba pri njem. Schwarz bi bil zadovoljen, ako bi bil izvoljen dr. Tavčar. Ploj je nato prišel nazaj k tožnikoma in jima vse povedal. Priča je pisal tudi Härdtlu o zadevi in na Dunaju se je zopet toplo zavzel za zaslužnega Hribarja. A Härdtl je že drugače odločil.

Znamenito je, da so gg. dr. Triller, dr. Tavčar in dr. Ploj nemško govorili o „unbedingte Gefolgschaft“ narodno-napredne stranke za Ivana Hribarja. Dr. Ploj je zatrjeval, da bo dolgo trajalo, predno bo Hribar zopet „nach oben möglich“, če sedaj ne postane zopet župan.

Ploj na dolgo in široko razpravlja o svojih pregovorih in korakih, ki jih je v Hribarjevi zadevi storil. Hribarju vse skupaj ni bilo všeč. Da bi bil z Ivaniševićem govoril in da bi ta rekel, da je Hribar nevoljen na Ploja, se priča ne more spomniti. Istotako se priča ne more spomniti na pogoje, katere bi bil rad izvedel zagovornik dr. Ravnikar in katere bi naj bil staval predsednik Schwarz za Hribarjev padec.

Ivan Hribar, poslanec in ravnatelj banke „Slavije“, 59 let star je vedel za Plojevo pismo, da pa je bil Ploj pri Schwarzu, je še le izvedel nekoč v avgustu. Hribar je čital to v „Jutru“ in je vprašal Trillerja, kaj je na tem. Dr. Triller mu je odpisal, da je bil Ploj pri Schwarzu brez njegove vednosti in znanja dr. Trillerja. To izpove Hribar z nekim čudno zategnjenim akcentom. Da pa je bil Ploj pri Schwarzu, tožitelja Hribarju nista povedala. Medmetno pove dr. Triller, da Hribar ni maral za

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[106]

„Rafael,“ je dejal svečano, „dragi sinko moj, vi veste, zakaj sem vas ljubil med tolikim številom umetnikov, ki so prihajali v Rim. . . Če ste imeli sploh kdaj kaj ljubezni do mene, se sklicujem do vašega srca. . . Poslušajte me z mirnostjo kristjana in krepkega človeka. . .“

„Govorite,“ je zamrmral Sanzio z ugaslim glasom in prebledel kakor kip.

„Precej daleč moram poseči nazaj. . . Da, demon mesenega poželjenja me je izkušal nekega dne. . . Da, podlegel sem. . . S kolikimi solzami in molitvami sem odkupil svoj greh, to ve Bog sam, kajti jaz se več ne spominjam — toliko sem jokal, toliko sem molil! . . . Ko je grofica Alma postala mati, je bilo pisano v knjigi usode, da se mora izpolniti gorje te nesrečnice: njen mož, grof Alma je prejel vest o prešestvu. . . In takrat je v svojem brezumnem strahu izpostavila otroka. . . Koliko sem pretrpel zaradi tega! . . . Oh, niti za celo cesarstvo ne bi hotel iznova živeti takih minut. . .“

Papež je za hip premolknil, kakor da bi ga dušila burna čustva. Nato je nadaljeval:

„Oddalec sem čul nad otrokom, ki se ga je bila Maga usmiliła. . . Gorje! Še nekdo drugi je bedel in kahal v temi svoje strašno maščevanje; ta človek je bil grof Alma! Vse njegovo sovraštvo do mene se je bilo obrnilo proti

nedolžnemu detetu. . . Ah, pred tem sovraštvom sem trepetal! . . . Pomiril sem se šele takrat, ko sem zadobil prepričanje, da grof ne ve, kje se otrok nahaja. . . Da bi jo odslej rešil vsakatega maščevanja, sem sklenil pustiti Rosito pri Magi, ki jo je vzgojila kakor revno dekle iz preprostega naroda. . . In leta in leta sem hranil v srcu nado, da se mi jo posreči oteti. . .“

„Draga moja Rosita! je zamrmral Sanzio goreče.

„Nekega dne — o, dan veselja in sreče! — sem izvedel, da jo ljubi mladenič, vreden, da ljubi tudi ona njega. Tega mladeniča sem povabil k sebi. In izkazoval sem mu svoje prijateljstvo, za katero sem se izgovarjal na svojo ljubezen do krasnih slik. . . ali ni res, Rafael Sanzio?“

„Res je, sveti Oče. . .“

„Pa čas je potekal. . . In jaz sem upal, da je grof Alma pozabil svoje sovraštvo. . . Gorje! . . . Nebo ni dopustilo tega čudeža. . . Zadelo me je kakor blisk iz vedrega neba. . . Zaznal sem, da je grof našel otrokovo sled. . . Nemudoma sem obvestil Mago. . .“

„Ah, zdaj razumem vse!“ je vzkliknil Rafael. „To je bilo takrat, ko me je Maga rotila, naj pospešim svojo poroko in bežim v Firence. . .“

„Da!“ je pritrdil papež in zaprl oči, da ne bi izdal svojega veselja. „Jaz sam sem ji bil sporočil ta nasvet. . . to prošnjo. . . Gorje, gorje! . . . Še tisti večer, ko se je imela vršiti poroka, sem izvedel, da je grof nastavljal svojo ljudi, ki naj bi ugrabili nesrečno dekle. . . Sklenil sem nemudoma storiti svoje korake. . . Najstrožja tajnost je bila neizogibna. . . Sanzia nisem mogel obvestiti, ne da bi bil primoran priznati svoj greh, ki sem ga upal nesti s seboj v grob. . . Dal sem sam ugrabiti svojega otroka! . . . Moj namen je bil, da bi jo velel privedi semkaj. . . odtod

bi jo dal spremiti v Firence, in naposled bi obvestil vas Rafael, s pomočjo svojega policijskega poveljnika, kakor da nisem imel sam niti najmanjšega posla v vsej zadevi. . . In tega se pač spominjate, da vam je takrat, ko ste prišli k meni, marki de Raccasanta obljubil najti vašo mlado ženo. . .“

„Res je, sveti Oče!“

„Kajti on je vedel vse to! Policijskemu poveljniku človek lahko zaupa takšne skrivnosti. . . Torej, Raccasanta, ki je bil izmisli ugrabljenje, Raccasanta, ki je dal odvesti mojo hčer v to vilo, pod nadzorstvom častitljive in pobožne dame — isti Raccasanta vas je imel tudi obvestiti, kakor hitro bi bila revica v Firenci na varnem. . . A zdaj, Rafael, moram zbrati ves svoj pogum, da nadaljujem. . .“

„Oh, trepet me obhaja od vaših besed. . . Strah me je, sveti Oče. . . strah me je!“

„Kakor hitro sem se mogel odpraviti iz Rima, sem se napotil v Tivoli,“ je nadaljeval papež in zavzdihnil. „Dospel sem. . . in sem poizkušal pomiriti svoje dete, dasi mu nisem imel poguma povedati resnico. . . Strašna reč! Videl sem jo bledeeti in ginevati od ure do ure. . . Kaj se je bilo zgodilo? Strašna nesreča, sinko moj! . . . Ali morda — strašno hudodelstvo! . . .“

Rafael je prebledel kakor mrlič. Hripav stek se mu je izvil iz prsi:

„Rosita! . . . Rosita! . . .“ je vzkliknil.

Več ni mogel reči. Onesveščen je padel vznak. Machiavelli ga je prestregel v naročje, a Ragastens mu je hitel močiti senci s svežo vodo, da bi ga oživil.

„Smrt božja, gospodi!“ je dejal, „vi mučite tega otroka! Ali ga hočete umoriti? . . .“

(Dalej.)

takozvano županstvo, ker bi bilo po njegovem (Hribarjevem) mnenju le nek štampilj.

Dr. Triller vpraša Hribarja mesto dr. Tavčarja, ki se kaže tako ganjenega, da ne more govoriti, bi li bilo možno, da taki prijatelji, kakor so oni, intrigirajo drug proti drugemu. Hribar misli, da bi tega ne mogli storiti, ker so deloma prijatelji od mladih nog. — Hribar trdi, da bi ne bil nikakor razburjen, če bi bil tudi takoj zvedel, kaj je delal dr. Ploj, dr. Tavčar in dr. Triller. On se ne razburja; niti v bolezenski krizi se to ni dogajalo. — Poslanec Hribar govori na to o malenkostih zaupnega shoda v Novem mestu.

Deželni predsednik Schwarz izjavlja v nemškem pismu, da kot šef politične oblasti ne izpoveduje, da ne krši uradne tajnosti.

Dr. Triller predlaga zato, da se zaslisi on in dr. Tavčar v tej zadevi pod prisego, saj drugi ne more o tem govoriti.

Dr. Ravnihar utemeljuje, da je dr. Trillerjev predmet brezpredmeten.

Dr. Novak, 32 let star, odvetnik, pravi, da je prišel več dni pred 18. avgustom k njemu dr. Triller, ki mu je povedal, da sta s Tavčarjem in Plojem že govorila. Stvar je v redu. S Hribarjevimi županstvom ne bo nič in če bi bil Tavčar voljen, bi ga vlada potrdila. Sedaj (pred 18. avg.) ne kaže po listih pisati o zadevi, je pravil Triller, ker bi si vlada tolačila vsled tega nastalo razburjenost kot demonstracije proti cesarju. Dr. Novak bi naj uplival na dr. Žerjav, da zastavi besedo, da bi „Jutro“ ne pisalo o zadevi. Povedal mu je Triller tudi, da „Slov. Narod“ ne bo nič pisal. Dr. Novak je razložil Žrjavu Trillerjevo željo, a Žerjav je izrazil dvom, da bi imel na „Jutro“ toliko vpliva. Novak je imel utis, da to niso bile intrige proti Hribarju, ampak le strah pred demonstracijami, ki bi si jih vlada tolačila za protidinastične. Priča razjasnjuje, da bi se pač v skrajnem slučaju naj izvolil dr. Tavčar županom, ali če bi se za leto in dan razmere popravile, bi dr. Tavčar odstopil in takrat bi eventualno volili zopet Hribarja. Novak se čudi, da je prišla zadeva v javnost in se na nekatere podrobnosti, ki so v dr. Oražnovem stenogramu, ne ve spominjati.

Dr. Gregor Žerjav, odv. kandidat se vsede, ker je vsled bolezni oslabil. Pri-poveduje, kako ga je Novak obiskal ob navzočnosti dr. Oražna. Dr. Novak je pripovedoval, da bodo priporočali Tavčarja vladi, vendar bi pa Schwarz bil tudi s Hribarjevo izvolitvijo zadovoljen, če bi on izvolitev brez razdražujočega govora odklonil. Da bi naj Žerjav pomirjevalno vplival na „Jutro“, to so različno utemeljevali. Govorilo se je o ljudski razburjenosti in bližajoči se 80letnici cesarjevi. O svojem „uplivanju“ na „Jutro“ pove ono, kar je povedala druga priča, sam zase še potrdi, da ne uvidi potrebe uplivali na list. Soglašali so pa vsi trije, da ni korektno, na tak način posredovati v Hribarjevi zadevi.

Dr. Oražen izpove v bistvu isto kot prejšnja priča, odločno potrdi, da je dr. Novak rekel: Dobro, da sta oba skupaj. Pri omenjenem sestanku je dr. Novak rekel, da niti klub občinskih svetnikov niti izvrševalni odbor nar. napr. stranke in po njegovem mišljenju tudi Hribar ne — niso vedeli za dogovore dr. Trillerja in Tavčarja s Plojem. Kar se tiče stenograma, izjavi, da so se besede dr. Novaka protokolirale pozneje, ker se je govorilo, da dr. Novak taj svoj pogovor z dr. Žrjavom.

Sodnik nato odkloni stavljenе predloge obeh strank.

Predlog sodnika glede poravnave dr. Triller odkloni, in še enkrat navede inkriminirane stavke, nato povdarja, da sta postopala v aferi nepotrditve župana pošteno, ako modro o tem je seveda debata dopuščena. Ker dr. Triller zaide predaleč in govori popolnoma o drugih stvareh in iznaša svojo jezo nad našim listom, ga sodnik opozori, da naj o tem neha. Važna je izjava dr. Trillerja, ki je rekel: Ako bi bil dr. Tavčar ostal ljubljanski podžupan, bi Adolf Ribnikar ne nosil danes več naslov tržnega nadzornika! (Zgražanje v dvorani.) S temi besedami konča s patetičnim: Amen!

Dr. Ravnihar v uvodu omeni, da hoče premotriti položaj samo kot pravnik, ker ne pripada niti eni niti drugi struji v narodni napredni stranki. Izpoved priče Urbančiča st. je nejasna, tudi Urbančič ml. je izpovedal več, nego njegov oče. Faktum je, da bivši župan Hribar ni vedel ničesar o Plojevem posredovanju. Dr. Tavčar in dr. Triller sta slovenska politika in kot taka bi morala prenesti kritiko, in besede obtoženca Ribnikarja so le kritika, ker je ta povedal le to kar je zvedel neposredno od dr. Trillerja, navedel je zgolj dejstva, ki jih je smel tudi kot politik prepustiti javni kritiki, ker to je bila njegova dolžnost kot člana narodno-napredne stranke. Zato ti tožbi nedostaje objektivne podlage, zadeva spada pred forum razsodišča stranke, ki ga ima vsaka stranka, ki hoče čuvati disciplino in avtoriteto. Pa tudi s subjektivno krivdo je isto! G. Ribnikar ni očital tožiteljema ni

kakega hudodelstva, kar je pisalo „Jutro“, kar se je govorilo po Ljubljani, vse to npriti Ribnikarju je malo preveč, ker kako more biti on odgovoren za vse to! Dokazano je tudi, da sta naredila dr. Tavčar in dr. Triller veliko nerodnost — po besedah župana Hribarja — ker sta pustila posredovalcu Ploju prosto pot. Ribnikar je povedal v zasebnem pogovoru z Urbančičem to, kar je govoril v Trillerjevem imenu dr. Novak. G. Ribnikar je govoril bona fide, o isti stvari je govoril tudi z g. Hribarjem. V onih dnevih se je mnogo pisalo.

Dr. Triller: Vse je res kar „Narod“ piše!

Dr. Ravnihar nadaljuje, da je „Narod“ marsikaj zamolčal; zato je čudno, da se je obtoženec izrazil na ta ali oni način svojemu somišljeniku. Za to predlaga popolno oprostitev. Ker je pa dr. Triller namigaval na zaporno kazen, je to skrajno neplemenito, kar obsoja gotovo vse občinstvo v dvorani.

Dr. Tavčar stoji ne stališču, da naj se razmotriva današnja zadeva ali je kaznjiva po našem zakonu. Politiku ni dopuščena vsaka lumparija, tudi on mora biti poštenjak, in ako bi on in Triller storila to, kar se jima očita, potem bi bilo to navadna lumparija. Dokaz resnice po njegovem mnenju ni podan.

Dr. Ravnihar povdarja, da se dr. Tavčar oklepa le besed, ki pa niso potrjene.

Sodnik proglasi na to, da je g. Adolf Ribnikar kriv, da je napram priči Urbančiču rekel, da sta delala proti potrditvi župana Hribarja ter se obsodi po § 493. k. z. na teden dni zapora in na povračilo pravnih stroškov.

Dr. Ravnihar proglasi ničnostno pritožbo in vzklic glede krivde.

Bil sem bolan.

Vem, da se mnogi čitatelji „Jutra“ povprašujejo kaj je z mano, da sem vtihtil in da se toliko časa ne zglasim. Znano mi je tudi to, da so nekateri že povpraševali, ako me ni dobil slučajno v svoje koščene pesti moj prijatelj Lauter in da sem potem na magistratu, kjer vlada danes Schwarzova in Finkova volja, prezgodaj v Gospodu zaspal ...

Ne, živ sem še vedno, ali bil sem bolan in za to se nisem toliko časa zglasil. Nekega dne sem šel namreč zraven kaznine in pri oknu sem videl „našo Lino“, ki me je zelo hudo pogledala in takoj za tem sem začutil grozne bolečine v levem očesu.

To so uroki, sem si mislil in vstrašil sem se tako, da sem skoraj umrl. Ko me pa mine prvi strah odidem k dr. Pogačniku, ki se dobro razume v očesne bolezni in sem mislil, da me ozdravi, četudi so uroki zakrivali bolezen.

„Kaj pa je hudega, gospod Bav-bav?“

„Oh, gospod doktor, „unsere Lina“ me je tako hudo pogledala, da me je začelo takoj boleti levo oko. Uroki so in res ne vem, ako je kakega zdravila proti temu“.

Dr. Pogačnik se mi je pa smejal, pregledal mi je dobro oko in nos in je na moje veliko začudenje konstatiral, da je vzrok vseh bolečin v očesu — v nosu, t. j. v prehlajenju in za to se je začel pečati mesto z očesom — z nosom!

Stvar se mi je zdela malo čudna, ali danes sem — popolnoma zdrav in nič več ne verujem v uroke.

Ležal sem pa vseeno par dni in po noči sem se potil, ker sem pil zvečer lipov čaj in nekake praške, po dnevu sem se pa prav imenitno zabaval.

Za mojo bolezen so namreč zvedeli očetje jezuiti in so poslali k meni zgovornega patra Bonifacija, da bi me spreobrnili in pripravili na smrt.

„Gospod Bav-bav, vi boste umrli ...“

„Hvala, vem da umirem še tega meseca“.

„Kaj, vi veste to tako natančno?“

„Seveda, ali mislite, da bo sijal na nebesih takrat, ko bom jaz umiral, drugi mesec kot sedaj?“

„Prav imate, ali nevarnost je res velika in prišel sem pripraviti vas na smrt.“

„Hvala, je že vse pripravljeno.“

„Ali prostor v nebesih vam nikakor še ni osiguram, ker ste brezverec in se boste pekli v peklu, kjer je jok in škripanje z zobmi.“

„Dobro, bom se pa v peklu pekel.“

„Pa kaj si ne bi hoteli kupiti prostora v nebesih?“

„Koliko pa stane tak prostor?“

„Za afriške zamorčke bi kaj dali in od darovane svote je odvisno kak prostor bi dobili.“

„Ne dam nič za afriške zamorčke, ker imamo dosti domačih zamorčkov.“

Sedaj je pa bilo patru Bonifaciju že preveč, vsede se zraven moje postelje in mi začne opisovati vse peklenске muke tako zanimivo, da sem kmalu trdno — zaspal ...

Spal sem dobri dve uri in ko se zbudim, ni bilo patra Bonifacija nikjer več. Bav-bav.

Dnevne vesti.

Pozor na židovske konfekcionarje!

Jesenska sezija je tu, bliža se tudi zima, z njo pa že prihajajo razni židovski konfekcionarji z Dunaja, ki love po mestih zlasti uradništvo na naročbo oblek na obroke. Ko si človek naroči in prejme obleko, pa vidi, kako ga je židovski krojač pri blagu in pri ceni namazal. Torej: slovenski uradniki, pozor!

Barje in osuševanje. Ljubljanci ne vemo pravzaprav nič gotovega termina, kdaj bodo osuševalna dela končana. Barjanom se pa nudi tudi tista tolažba! Klerikalci so pa ljubljanske morostarje lani že tolažili z nado, da bodo barjani tudi po osuševalnih delih imeli dosti vode, ker bodo napravili v mestu eno ali dve zatvornici, ki bosta vodo po letu ob suši in pomanjkanju zadrževali. Ker pa je za Barjane zdaj tudi glede pridobitve šole usahnel marsikak vir, jim bodo klerikalci zdaj pomagali tudi šoto „rezati“. Če bo kmet ljubljanskim klerikalcem vse verjel, po smrti še ne bo hotel v nebesa iti, ampak bo rajše na zemlji ostal. Iz vsega tega navdušenja za kmeta bodo ti kmalu že samih obljub sili, da bi jih še klerikalci kdaj izpolnili, še govora ni. Dajejo jih pa le zato, ker bodo kmalu — občinske volitve.

To so tiči! „Slovenec“ je zadnji dni upil, da Ivan Hribar ko je bil postal ljubljanski župan, ni zavarovanje mestnih poslopj dal razpisati, nego je na poslopja kar nabil tablice banke „Slavije“, one zavarovalne družbe „Dunav“ pa odstranil. Tiči pri „Slovencu“ naj nam pa zdaj povedo, kedaj so dali oni razpisati zavarovanje „Uniona“, Ljudske posojilnice, „Gospod. zveze“ i. dr., kjer vise že davno tablice „Vzajemne zavarovalnice“, ki jo vodi Iv. P. Vencajz na Dunajski cesti.

Zatvornice v Prulah so so vsled narasle vode vse odprte. Celu v Gruberjevem kanalu bo vsled tega nekaj dni počivalo.

Stavba „Učiteljske tiskarne“ je do delana in pokrita. Sredi prihodnjega meseca se bo zamogla izvršiti že preselitev tiskarne v nove prostore.

Značilno. Pri včerajšnjem koncertu ob priliki medletnih tekem S. S. Z. smo z veseljem opazili, da je bila zbrana skoro sama mladina, v prvi vrsti krepki in čili naši Sokoli. Značilno pa je bilo videti, da ni bilo na ta važen sokolski večer niti enega oficijalnega zastopnika narodno-napredne stranke. Dr. Triller je menda celo starosta sokolske župe ljubljanske, a njemu se bržčas sokolski večeri zde preveč demokratski, da se mu ni zdelo vredno priti k njim. On je in ostane ošaben! To potrjujejo njegova dejanja.

Občinske volitve v Kranju. Občinske volitve v Kranju so razpisane na 28. in 29. t. m. Tretji razred šteje 490, drugi 31 in prvi 64 volilcev.

Monopol na vžgalice. Povodom pristotnosti ogrskega finančnega ministra pl. Lukacsa na Dunaju se je vršila tudi konferenca obeh finančnih ministrov glede vpeljave monopola na vžgalice. Toda dočim je avstrijski finančni minister vitez Bilinski že poročal o svojih predstidijah, ki lahko omogočijo vladi, da izrazi svoje mnenje o tem vprašanju, je pl. Lukacs naznanil, da na Ogrskem še niso predstidije končane in da se tudi vlada še ni nič pečala s tem vprašanjem. Vprašanje o monopoliziranju vžgalic se bo torej še precej časa vlečlo.

Afera Hladnik. Višje deželno sodišče v Gradcu na priziv državnega pravdnika Francu Hladniku zvišalo kazen od sedem na petnajst mesecev težke ječe. Hladnika bodo radi tega odpeljali v jetnišnico v Gradišče, kjer bo moral prestati svojo kazen.

Svoji k svojim! Kot priporočilo za se pošilja takozvani prvi špecerist, ki zalaga celo Gorenjsko, sledeče dvojezične razglase: Franz Dolenz Krainburg Spezerei-Colonialwaren-Spiritus-u. Brantweingeschäft en gros u. en detail. — Franc Dolenc Kranj Trgovina špecerijskega in kolonialnega blaga, spirita in žganja na debelo in drobno. — To je tiskano na finem papirju od tvrdke „D. L. P. F. Graz!“ ... Tak Slovenec in taka slovenščina.

Stoletni jubilej pijonirske kadetnice. Dne 11. oktobra t. l. praznuje pijonirska kadetnica v Hainburgu stoletnico svojega obstanka.

Javna skušnja dramatične šole slovenskega deželnega gledališča se vrši v tork, dne 27. m. ob 8. uri zvečer v areni Narodnega doma. Uprizore se slika v enem dejanju „Pijanec“, spisala Zofka Jelovškova, burka v enem dejanju „Takele sol“, spisal Rud. Jarošy, odlomek iz žaligre „Razbojniki“, spisal Frid. Schiller in gluma v enem dejanju „Damoklejev meč“, spisal Putliz. Pri predstavi sodeluje tamburaški zbor gojencev. Vstopnina 30 vin.

Nemška izzivanja v Predovičem selu. Prejeli smo: V Predovičem selu dela razne neumnosti neki kadet 27. pešpolka, zagrizen Nemec, ki niti po noči ne

more biti miren, nego izziva mirne ljudi. On hoče igrati celo ulogo stražnika. Ljudje so ogorčeni in vojaška oblast bi dobro storila, ko bi tega fantiča poučila, kaj sme in kaj ne sme delati.

Ko mene več ne bo. Zavednim rodoljubom, ki so se zavarovali na življenje v korist družbi sv. Cirila in Metoda, sta se pridružila gg. A. K. in A. Ž., slovenska učitelja. Njuni polici po 500 K bodeta dali družbi v vsakem slučaju čez 25 let toliko vsoto. Na polju zavarovanja deluje „Prva Češka“ prav uspešno v korist naši družbi, zavarovanci pa jej hočejo biti koristni tudi takrat, ko bi jih več ne bilo. Naši malčki v Mozirju pod vodstvom marljive Stanke so junaki. Pomislite si! V kratki dobi so postavili „kamen“ v slovensko obrambno trdnjavo in ga tudi vplačali. Živela naša Stanka in njena družba! Hvala!

Za kruhom. Naši Dolenjčani si iščejo po letu dela s koso, na jesen in zimo pa — s sekiro. Te dni so že odšle prve trope naših drvarjev v šume in gozde na Hrvaško in Slavonijo, kjer ostanejo pet do šest mesecev.

Stavka na Reki. Stavka petrolejskih delavcev na Reki traja še vedno. V soboto popoldne ob 4. uri so vsi delavci v ladjedelnici Danubius in v Whiteheadski tovarni za torpede ustavili delo in izjavili, da so popolnoma solidarni s svojimi tovariši v petrolejski tvornici. Vodstvo petrolejske tvornice je vsled tega izvajalo konsekvence in odpustilo vse delavce iz službe.

Društvene vesti.

Plesne vaje pevskega društva „Slavec“ se prično v nedeljo, dne 2. oktobra v društvenih prostorih v Narodnem domu, ter se vrše vsako nedeljo in praznik popoldne od 3. do 7. ure zvečer. Pristop imajo društveni člani, njih rodbine, gospodje ter povabljenе gospice. Gospice, katere žele na novo vstopiti, naj javijo odboru svoj naslov.

Čevljarska zadruga v Ljubljani opozarja svoje gg. člane, da blagovolijo vpisati svoje vaje vjenke v obrtno nadaljevalno šolo va leto 1910/11. v nedeljo, dne 25. septembra popoldne in pa v ponedeljek, torek, sredo dne 26., 27. in 28. od 6. do 7. ure zvečer na Erjavčevi cesti 21 pri tleh. — Načelstvo.

Slovensko trgovsko društvo Merkur opozarja gg. člane, kateri nameravajo obiskovati laški učni tečaj v letošnji zimski sezoni, da naznanijo svojo udeležbo vsaj do 1. oktobra t. l. in sicer pismeno ali pa osebno v društveni pisarni.

Razne vesti.

* Ehrlichovo zdravilno sredstvo. Včeraj je odgovoril v zdravniškem društvu v Frankfurtu prof. Ehrlich na različna očitavanja od strani berlinskih zdravnikov. Med drugim je rekel, da je moral v začetku svoje sredstvo naravnost ponujati in še to često brez uspeha. Sedaj pa je povpraševanje tako veliko, da je nemogoče vsem ustreči.

* Petnajst zapovedj za dekleta, ki se hočejo omožiti. 1. Ne vzemi za moža človeka, ki pride eno uro kasneje na sestanek, kakor je bilo dogovorjeno. 2. Ne poroči se z moškim, ki mora imeti vedno družbo, da se zabava. 3. Ne vzemi moškega, ki se da zalotiti na laži. 4. Ne vzemi za moža onega, ki je surov z živalmi ter nima veselja do narave. 5. Beži pred gizdelinom pa tudi pred onim, ki hodi okoli z umazanim ovratnikom. 6. Pusti na miru šloveka, ki se baha s svojimi prstani, praveški na urah, veržicami itd. 7. Obrni hrbet moškemu, ki reče, da ne more izhajati s svojimi dohodki. 8. Odslovi moškega, ki te ne more mirno zreti v oko ali srečno stisniti roko. 9. Ne moži se z onim, ki zabavlja na druge; tudi ti mu boš mogoče služila le v zabavljanje. 10. Zapusti onega, ki zna sladko in lepo govoriti kakor kak gledališki junak, ki ti piše fantastična pisma ali tudi onega, ki ne spravi iz sebe ljubeznive besede. 11. Ne veži se s človekom, ki preveč poprašuje po premoženju tvojega očeta. 12. Ne poroči se s človekom, ki ne govori spoštljivo o svojih in tvojih stariših. 13. Opusti dotiko s človekom, ki ne stremi za ciljem v svojem poklicu. 14. Zapodi vsakega, ki ima še kako drugo razmerje. 15. Ne moži se nikoli s pijancem. — Te zapovedi navaja neki nemški list. Če bi se dekleta strogo ravnala po njih — koliko bi se jih pa potem poročilo?!

Večer obešencev.

(Konec.)

Kdor hoče zapovedovati in vladati, ne sme imeti ozirov. Napoleon si n. pr. ni nič premišljal, ko je bilo čas poseči po vojvodi Englienskem. Kršil je vse zakone sveta, mednarodno pravo, poslušal ni niti svoje vesti, niti prijateljev — dal ga je ustreliti, ker mu je bil nevaren.

To se pravi, da vlada spada v roke silnih in brezobzirnih. Z rahločutnostjo niso ljudje še nikdar zmagovali na svetu.

Tudi francoski jakobinci niso imeli usmiljenja s kraljem. Pa kaj bi govoril o usmiljenju — pravica je slepa in ne pozna nikogar. Veste vsi, kako je bilo pred par leti tam v Carigradu. Po ulici so viseli ljudje, kakor zajci; tako so se jih navadili ljudje, da jih niti niso pogledali, ko so šli mimo njih. Ako bi bili stari prej storili svojo dolžnost, bi ne bilo prišlo do tega, tako pa so oni viseli namesto drugih in so se s tem spokorili za svojo neprevidnost. Ibsen je sicer napisal „Strahove“ in igro „Kadar se ministri vzbudimo“ in v „Mojstru Holmesu“ stoji menda zapisano: Mladina je povračilo. Toda tudi Ibsen je idealist.

Davno so nam že pravili, vse to in danes vidite, kakšno je povračilo. Kadar gre človeku za življenjem, nima časa ukvarjati se z ideali. S takimi stvarmi se pečajo ljudje, ki so sebi in drugim napoti. Govore o domovini in narodu. Lepo se da o tem govoriti, tudi mi smo govorili, toda kadar je človek lačen, se ne nasiti od idealov, ampak od kruha, in molči o domovini in narodu. Mi smo izkušeni možje in nam ni treba navetov. Zato smo izpolnili le svojo dolžnost in napravili uslugo domovini. Govorili so: „Glejte, sovražnik je na meji, njegova prednja straža je že v deželi: stopite na boj.“ Nam so to govorili stari izkušeni možem. Idealisti vidijo vedno strahove. Ako bi bili kaj videli, izpolnili, bi bili tudi mi svojo dolžnost. Sicer vam je znana pravljica o rimskih senatorjih: Ko so Galci udrli v premagano rimsko mesto, so našli senatorje na foru pri zborovanju. Sedeli so in čakali svoje usode. Galci so vse po vrsti obglavili. Ti senatorji so bili idealisti, zato so jim posekali glave. Ako niso mogli o pravem času uteči s svojim imetjem, bi bilo boljše skleniti z Galci kompromis. Kako pridemo mi do tega, da bi zaradi idealistov izgubljali glave. Ako bi revolucionarje ne pobesili o pravem času, bi se kraljem slabo godilo. Zato nas ni strah. Kar pa so govorili o domovini in narodu, to lahko storimo mi, ako bo kazalo; ako ne bo kazalo, je boljše, da se opusti. Dokler smo mi, ne bo vladal nam ne ta ne oni, za nami pa naj pride, kar hoče: apres nons le deluge. Mi smo šli svojo pot, drugi naj hodijo svojo; mi se ne umakemo, narod je naš. Tako je gospodje in nič drugače.

Sedeli so mračnih obrazov in pili iz polnih čaš. Nekateri so prikinavali in pokajali; potem so začeli vsakdanji pogovor, kakor da se ni zgodilo nič važnega.

O polnoči, ko mrtvi vstajajo iz grobov, so obešenci sneli vrvi s svojih vratov in so stopili na tla.

Pogledali so se in vprašali: „Kam?“

„Proti jutru, proti vzhodni strani.“ In so namerili čez plan svojo pot. Nebo se je jasnilo, vstajala je zarja novega dne. Izginjali so v nje svitu, po različnih potih in so se ozirali nazaj, kakor strašila so stale prazne vislice na planjavi, grozeče so se zibale na njih prazne vrvi. V poltni so rajale po skalnatih tleh črne sence. Zvedela je pesem iz jutranjih daljav:

Ko bo zasijal dan, bodo zapustili gospodje nizko izbo, pustili bodo čaše in pogovore in pojdejo spat.

Črne teme bodo zapustile planjavo in bodo poiskale svoja mračna kota, kajti neprijetna jim je solnčna svetloba in ljubijo noč.

Takrat vislice ne bodo kakor strašilo, ampak bodo kakor bajka ali star spomin, obsejan v jasnem solncu.

Takrat delavci začno svoje delo, takrat bo vam čez vso stran odprta vaša pot.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Ogrski državni zbor.
Budapešta, 25. septembra. Vlada proračuna za l. 1911 še ne namerava predložiti zbornici, ki se snide dne 27. t. m., takoj v prvi seji. Proračun pride na vrsto šele v prvi tretjini meseca oktobra. Med delegacijsko seziyo v oktobru državni zbor ne bo zboroval, ker se bo mnogo poslancev nahajalo na Dunaju. Radi tega bodo pa zborovali odseki, ki se bodo pečali z vsemi najnujnejšimi stvarmi.

Prestolonaslednik in ogrska vlada.
Budapešta, 25. septembra. „Alkotmany“ nastopa zelo ostro proti vsem onim listom, ki trdijo, da ogrskega ministrskega predsednika nalašč niso povabili k soareju, katerega je priredil prestolonaslednik na čast nemškemu cesarju. List izjavlja, da se je to le pomotoma pripetilo.

Boj med briganti in karabinci.
Rim, 25. septembra. V latifundiju pri Alkamu v Siciliji so briganti pod vodstvom znanega vstaškega četovodje Balla napadli pet karabincev. En karabinec je obležal na bojišču. Njegovi tovariši so nato zasedli višino in ustrelili dva roparja; drugi so zbežali. Vojaško poveljstvo je odposlalo večjo četo vojakov na lov na roparje.

Eksplozija v smodnišnici.
Berlin, 25. septembra. V Rottweilu je v soboto popoldne v tamkajšnji smodnišnici dvakrat eksplodiralo. Po najnovejših poročilih so bile tri osebe na mestu mrtve, osem pa težko ranjenih.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:
Milan Plut.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.
Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Izboren malinevec liter à K 1.80 se dobi pri Mariji Rakovec, Cesta na Rudolfovo železnico št. 18. Pri večjem odjemu izdaten popust. 272

Inteligent v stalni službi išče na posojilo 50 K proti obrestim. Povračilo v mksečnih obrokih. Ponudbe pod „Garancija 50.“ glavna pošta Ljubljana, poštno ležeče. 171/1—1

Vsak dan sveže morske ribe
se dobe v delikatesni trgovini
I. BUZZOLINI.

Prvi slovenski zasebni
trgovski tečaj
Ljubljana, Turjaški trg št. 4
(lastnik FRAN GÄRTNER)
otvori
paralelni razred

ker se je zgledovalo večje število gojenk, kakor je določeno za en razred.

Vsled tega se do 1. oktobra sprejme samo še 20 gojenk za novo otvoreno vsoprednico. Vpisovanje vsak dan do 1. oktobra. Tečaj je edini zasebni slovenski zavod te vrste ter je pod nadzorstvom strokovnih komisijonarjev. Poučuje se po natančno določenem učnem redu: trgovska korespondenca, slovenska in nemška, računstvo, eno- in dvostavno knjigovodstvo, nauk o trgovini in menicah, nauk o blagu, slovenska in nemška stenografija, trgovski zemljepis, kaligrafija, strojepisje, nauk o poslovanju v odvetniških in notarskih pisarnah, laščina. — Najmodernejše opremljen. — Pisalni stroji najnovejših modelov.

Gospodična
zmožna nemškega in nekoliko slovenskega jezika išče službe kot blagajničarka ali prodajalka v kako slaščičarno, pekarijo ali trafiko. Ponudbe pod šifro „Prijatelj 2222“ na inseratni biro „Jutra“.

Sobarica
vešča nemškega jezika išče službe s 1. oktobrom k nemški rodbini. Ponudbe pod šifro „1910“ na inseratni biro „Jutra“.

Franjo Parkelj
lastnik reklamnega in plakaterskega podjetja.
Snaženje stanovanj in okenj.
Izvršuje vse v to stroko spadajoče dela in po točno zmernih cenah.

Vi prihranite denar!
Automatični namizni prižigalnik

(poraben tudi kot žepni prižigalnik) oblastveno zavarovan, izvršen iz krogel avstrijskih Mannlicherjevih pušk.

Lepo darilo! K 3.80 Lepo darilo!
JOSIP SCHUNDER tehnična pisarna Dunaj XIII., Hütteldorferstrasse 237/V.
Preprodajalci dobijo velik popust! — Pošilja se samo po poštne povzetju. — P. n. restavratnji in kavarnarji izjemne cene.

Diplomirani krojač
Anton Presker
v Ljubljani, Sv. Petra c. 14
priporoča svojo krojačnico in veliko zalogo oblek. 13/52 10

Tapetnik D. Puc
Ljubljana, Marije Terezije c. 16
se priporoča za vsa dela pri čiščenju in tapetniških dela. Divani, otomani, modroci se izdelujejo po najnižji ceni.

Svoji k svojim!
Pozor
kavarnarji, restavratnji in hotelirji!
Za novo leto sem izdelal priročne mehke in elegantne etuije s koledarčkom za leto 1911, kakršne razdelijo ob novem letu hotelirji in kavarnarji svojim gostom.
Za obilna naročila se najvredneje priporoča
Fr. Breskvar
knjigovez v Ljubljani.
Vzorec in cene vsakomur na razpolago.
Svoji k svojim!

Agro-Merkur v Ljubljani
Uradni prostori Janez Trdinova ulica 8
Podružnica Trst, ul. Stadion 3. Skladišče in kleti v Ljubljani in Trstu
AGRO-MERKUR je zadrugam, trgovcem, gostilničarjem, društvom i. t. d. i. t. d. **najboljši vir pri nakupovanju blaga.**
Pozor! Umetna gnojila, galica, žveplo-krmila, semena, stroji in orodja. **Pozor!**
VINA zajamčeno pristna štajerska, istrska, dolenska, goriska in vipavska. **SIR-MASLO!**
AGRO-MERKUR kupuje vse pridelke in izdelke.
Cene ugodne! Postrežba točna! Zahtevajte pravila in cenike! Ponujajte svoje pridelke!

Zavod za pohištvo in dekoracije
FRAN DOBERLET
Ljubljana, Frančiškanska ulica 10.
Ustanovljeno leta 1857. Telefon št. 97.
Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladišče tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne žinitne opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopališč.

Ivan Jax in sin
v Ljubljani, Dunajska c. 17
26—2 priporoča svojo bogato zalogo
voznih koles.
Šivalni stroji za rodbino in obrt.
Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.
: Pisalni stroji „ADLER“ :

H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.
!! Lastna tovarna ur v Švici. !!
Tovarniška varstvena znamka: „IKO“

„Narodna kavarna“
Fran Krapeš.

Priporočilo!
Podpisani naznanjam slav. p. n. občinstvu, da sem izročil v hotelu „Bellevue“ vsa inštalacijska dela tako za električne zvonce kakor tudi za telefone tvrdki
Maks Sartory
v Ljubljani, Rožna ulica št. 15, katera mi je napeljavo v najmodernejšem slogu fino in jako ceno ter v mojo največjo zadovoljnost izvršila. Zato imenovano tvrdko vsakomur najtopleje priporočam.
Z odličnim spoštovanjem
Alojzij Zajc
velevinotržec in posestnik v Spod. Šiški.

: Poštne hranilnice št. 49.086. :
Giro račun Avstro-ogrske banke.
Stanje hranil. vlog sklepom 1909
K 3.700.000.

: Telefon šte. 135. :
Število zadružnih članov čez 600.
Varnostni zakladi sklepom 1909
K 160.000.

GLAVNA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Pisarna: Kongresni trg šte. 15, Ljubljana

sprejema in izplačuje hranilne vloge in jih

obrestuje po $4\frac{3}{4}\%$ od dne vložbe do dne vzdige
brez odbitka rentnega davka.

Uradne ure od 8.—12. dopoldne in od 3.—6. popoldne.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje
pretrgalo. Na razpolago so domači hranilniki.

Prvo slovensko podjetje za napravo električnih central.

Izvršuje električne naprave z vodno silo, na par, z bencinmotorji s surovim oljem.

Vsakovrstne transmisije za mline, žage itd.

Poprave bencin-motorjev, avtomobilov, elektro-motorjev, dinamo- in parnih strojev: poprave v tiskarnah in pivovarnah.

Naprava transporterjev za opekarne po najnovejšem sistemu, kakor tudi aparati za rezanje strešne opeke za zid — patent Marzola.

Izvršuje vsa strojna in mehanična dela točno, solidno in po nizki ceni. Načrte in proračune ne zahtevanje.

D. FAKIN strojno ključavničarstvo in
podjetje za elektr. naprave
Ljubljana, Poljanska c. 67. Telefon št. 73.

Za jesensko in zimsko sezono

prispelo nad 35.000 komadov svežega blaga in sicer:

nad 5.000 kom. oblek	za gospode . . . od K 8.— naprej
" 2.000 " "	" dečke . . . " " 6.— "
" 2.000 " "	" otroke . . . " " 4.— "
" 1.000 " posameznih hlač	" gospode . . . " " 4.— "
" 5.000 " pelerin iz velblodje dlake	" " " 6.— "
" 1.500 " površnikov, raglanov in zimskih sukenj	
" 500 " posameznih modnih telovnikov	" " 3.— "
" 18.000 " konfekcije za dame in deklice kakor paletoti, raglani, mantile, kostumi, pelerine, krila in bluže.	

Priznana nizke cene!

Angleško skladišče oblek O. BERNATOVIČ,

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Največja zaloga najfinejših barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

52—9

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis

Spretni zastopniki se iščejo.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani

Prešernova ulica šte. 44.

Prireja pogrebe od najpreprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence umetne, cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

Delniška glavica:

K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:

K 450.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih $4\frac{1}{2}\%$.